

عنوان مقاله:

مقدمه ای بر مبانی طراحی معماری برای کودکان بر بنیان یافته های روانشناسی و به عنوان رکنی از توسعه پایدار

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمیرا کریمی - گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

حمیدرضا ناصر نصیر - استاد مدعو گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار را میتوان، دستیابی به حرکت تکاملی در پدیده های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی دانست؛ انسان به عنوان محور توسعه پایدار، نیازمند یادگیری و آموزش است. متخصصان تعلیم و تربیت بر این عقیده هستند که شخصیت هر انسان در 7 سال اول زندگی شکل میگیرد و ساخت های شناختی در نتیجه مواجهه با محیط تشکیل میشوند. کودک برای رشد از لحاظ فکری، جسمی و اجتماعی نیازمند به محیط و ابزار مناسب برای کسب تجربه است فراهم سازی محیط مناسب با بهره گیری از هنر و بازی سهل تر است؛ در حقیقت میتوان این رویکرد خلاق و نوآمد که باعث ایجاد محیط و فعالیت های کودک محور شده، با شناخت روش های طراحی معماری بر اساس الگوهای رفتاری متناسب با ساختار ادراکی کودک و روان شناسی، به عنوان یکی از ابزارهای رسیدن به توسعه پایدار مورد مطالعه و بررسی قرار داد. این مطالعه براساس فرایند اسناد کتابخانه ای، مصاحبه با روان شناسان کودک، بررسی های میدانی و استفاده از اطلاعات موجود در فضای مجازی، سعی در ارایه طراحی معماری مناسب کودکان 3 تا 7 سال با کمک ابزارهای مناسب همچون هنر و بازی را دارد؛ باعث آگاه ساختن کودک به معماری محیط اطراف، توانمند ساختن او در برقراری ارتباط و تاثیرپذیری از محیط اطرافش شده است و در نهایت باعث رشد فرهنگی صحیح کودک جوانان فردا شده و از این طریق به تحقق اهداف توسعه پایدار از لحاظ اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و زیست محیطی کمک میکند

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، کودک، ویژگی های کودک، محیط کودک محور، هنر، بازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/702921>

